

Το κατηγορώ ενός παιδιού προς τους γονείς του

/ Γενικά

Πατέρα και μητέρα, πρώτα θέλω να σας ευχαριστήσω και ύστερα να σας κατηγορήσω, για ότι κάνατε για μένα.

Πώς να το πω; Μου δώσατε πολλά. Τα ρούχα, ποτέ δε μου έλειψαν. Εσείς φροντίσατε να μορφωθώ. Εσείς με στείλατε στο χοροδιδασκαλείο να μάθω μουσική. Εσείς στο κολυμβητήριο, εσείς στα σχολεία ξένων γλωσσών. Με θρέψατε σαν το θρεφτάρι, με στολίσετε και μ' μάθατε να καμαρώνω σαν το παγώνι. Το γνωρίζω, ήμουν το είδωλό σας, η μεγάλη σας αδυναμία, ο θεός σας. Ποτέ δε μου αρνηθήκατε τίποτα. Ότι ζήτησα το πήρα. Και ότι ήθελα το έκανα. Ποτέ δεν θυμάμαι να μου είπατε ένα όχι. Ότι ώρα ήθελα έφευγα από το σπίτι. Και όσες φορές γύριζα στο σπίτι αργά το βράδυ, εσείς πάντα σιωπούσατε. Ποτέ δεν υψώσατε τη φωνή σας να διαμαρτυρηθείτε. Τα μόνα λόγια που θυμάμαι είναι η επωδός των λόγων σας: «αυτό που εγώ στερήθηκα στην ηλικία σου, εσύ να μη το στερηθείς». [\(περισσότερα...\)](#)